

SVEA HOVRÄTT
Patent- och
marknadsöverdomstolen
Rotel 020112

DOM
2022-11-21
Stockholm

Mål nr
PMT 9019-21

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och marknadsdomstolens dom 2021-06-17 i mål nr PMT 19627-20, se bilaga A

PARTER

Klagande

B.K.

Motpart

R.J.

SAKEN

Hävning av varumärkesregistrering

DOMSLUT

Patent- och marknadsöverdomstolen fastställer Patent- och marknadsdomstolens domslut.

Dok.Id 1842112

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 00

E-post: svea.hovratt@dom.se
www.patentochmarknadsoverdomstolen.se

Telefax

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00–16:30

YRKANDE M.M.

B.K. har yrkat att Patent- och marknadsöverdomstolen ska häva registreringen av det svenska varumärket ERGE SMART SPORT med registreringsnummer 602910.

R.J. har motsatt sig ändring av Patent- och marknadsdomstolens dom.

Målet har, med stöd av 3 kap. 1 § lagen (2016:188) om patent- och marknadsdomstolar och 50 kap. 13 § andra stycket 2 rättegångsbalken, avgjorts utan huvudförhandling.

PARTERNAS TALAN OCH UTREDNINGEN

Parterna har åberopat samma omständigheter och utfört sin talan på i huvudsak samma sätt som i Patent- och marknadsdomstolen. Parterna har åberopat samma bevisning som i underinstansen.

DOMSKÄL

Rättsliga utgångspunkter

Vid tidpunkten för Patent- och marknadsdomstolens dom fanns bestämmelsen om ond tro som ett relativt registreringshinder i 2 kap. 8 § första stycket 4 varumärkeslagen (2010:1877). Bestämmelsen har emellertid utgått efter domen och fr.o.m. den 1 juli 2021 ersatts av en bestämmelse om ond tro som absolut registreringshinder i 7 § andra stycket.

Enligt den nya bestämmelsen i 2 kap. 7 § andra stycket varumärkeslagen får ett varumärke inte registreras om ansökan om registrering gjordes i ond tro. Genom ändringarna har regleringen om ond tro fått en mer generell tillämpning som närmare överensstämmer med dess motsvarighet i Europaparlamentets och rådets direktiv 2015/2436/EU av den 16 december 2015 för tillnärmning av medlemsstaternas varumärkeslagstiftning (2015 års varumärkesdirektiv, se prop. 2020/21:125 s. 30). För att ond tro ska kunna aktualiseras krävs således inte längre användning av ett

förväxlingsbart kännetecken. Av övergångsbestämmelsen framgår att den nya bestämmelsen ska tillämpas även på varumärken som har registrerats och ansökningar om registreringar som har gjorts före ikraftträdandet (se SFS 2021:561). Någon särskild övergångsbestämmelse för hävningssituationen har inte införts (se prop. 2020/21:125 s. 27 f.).

Det är alltså 2 kap. 7 § andra stycket varumärkeslagen i nuvarande lydelse som är tillämplig. Vad sedan gäller själva begreppet ond tro ansluter sig Patent- och marknadsöverdomstolen till det som Patent- och marknadsdomstolen anfört (s. 7–9 i domen), med följande tillägg.

Begreppet ond tro är även fortsatt ett självständigt unionsrättsligt begrepp som ska tolkas enhetligt i unionen. Ond tro föreligger om det framgår av relevanta och samstämmiga uppgifter att innehavaren av ett varumärke inte har gett in ansökan om registrering av detta varumärke i syfte att på ett lojalt sätt delta i konkurrensen, utan med avsikten att, på ett sätt som inte är förenligt med god affärssed, skada tredje mans intressen eller med avsikten, utan att avse en särskild tredje man, att erhålla en ensamrätt för andra ändamål än dem som omfattas av ett varumärkes funktion, t.ex. den grundläggande funktionen att ange ursprung. (Se EU-domstolens domar den 12 september 2019, Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret mot EUIPO, C-104/18 P, EU:C:2019:724, punkterna 45 och 46 och den 29 januari 2020, Sky m.fl., C-371/18, EU:C:2020:45, punkterna 74 och 75.) Begreppet ond tro har alltså i detta sammanhang en något annan innebörd än det vanligen har i den allmänna förmögenhetsrätten.

Avsikten hos den som ansöker om registrering av ett varumärke är en subjektiv omständighet som ska fastställas mot bakgrund av de objektiva omständigheterna i det enskilda fallet (se EU-domstolens dom den 11 juni 2009, Chocladefabriken Lindt & Sprüngli, C-529/07, EU:C:2009:361, punkten 42). Vid prövningen av varje påstående om ond tro ska det följaktligen göras en helhetsbedömning mot bakgrund av samtliga relevanta faktiska omständigheter i det enskilda fallet (se Koton, punkten 47). Den

relevanta tidpunkten för bedömningen är när ansökan om varumärkesregistrering gavs in (se Chokoladenfabriken Lindt & Sprüngli, punkten 35).

Patent- och marknadsöverdomstolens bedömning

Frågan i målet är om R.J. var i ond tro vid ansökningstidpunkten. Ansökan gavs in till Patent- och registreringsverket den 17 juni 2019. Som Patent- och marknadsdomstolen redogjort för är det B.K. som har bevisbördan för att R.J. var i ond tro.

B.K. har anfört att varumärket ERGE är inarbetat i Sverige och användes av honom i Sverige och utomlands före och efter R.J.s registrering av det omtvistade varumärket. Vid prövningen av ond tro kan hänsyn tas till ett känneteckens grad av välkändhet vid ansökningstidpunkten (se Chokoladenfabriken Lindt & Sprüngli, punkten 51).

Avgörande för målets utgång är frågan om R.J. haft fog för sin uppfattning att han på avtalsrättslig grund haft rätt att ansöka om registrering av varumärket ERGE SMART SPORT. Frågan om inarbetning och användning av kännetecknet ERGE har därför ingen betydelse.

Det är ostridigt att R.J. har lånat ut pengar och att inte hela beloppet har återbetalats. Båda parter har argumenterat kring det skuldebrev och den avbetalningsplan som har upprättats. Till skillnad från underinstansen anser Patent- och marknadsöverdomstolen att frågan om giltigheten av skuldebrevet och avbetalningsplanen kan få betydelse vid den helhetsbedömning som ska göras. Genom vad som framkommit i målet bedömer Patent- och marknadsöverdomstolen emellertid att det saknas skäl att ifrågasätta rättshandlingarnas giltighet.

När det gäller bedömningen av R.J.s avsikt med ansökan om varumärkesregistrering är ett optionsvillkor i skuldebrevet av betydelse. Parterna är oense om R.J. före sin ansökan har gett till känna för B.K. att han vill påkalla optionen. Villkoret föreskriver dock inte någon ordning i detta avseende. Patent- och marknadsöverdomstolen bedömer med hänsyn härtill att det finns utrymme för R.J.s

tolkning av optionsvillkoret att han vid utebliven betalning hade rätt att ta den aktuella rättigheten i anspråk och ansöka om registrering.

Skuldebrevet är daterat i mars 2017 medan avbetalningsplanen synes vara undertecknad av både R.J. och B.K. i februari 2019. Avbetalningsplanen anvisar månadsvisa betalningar med en sista betalning i juli 2020. Av utredningen framgår att B.K. inte följde avbetalningsplanen. Enligt Patent- och marknadsöverdomstolen kan det inte anses otillbörligt i sig att R.J. gav in varumärkesansökan före den sista betalningsdagen.

Vid en helhetsbedömning finner Patent- och marknadsöverdomstolen att B.K. inte visat att R.J. hade en otillbörlig avsikt med ansökan eller i övrigt var i ond tro vid ansökningstidpunkten. Som Patent- och marknadsdomstolen kommit fram till får R.J.s agerande anses ha skett inom ramen för den avtalsrelation som förelåg mellan parterna och i syfte att tillvarata sin rätt till betalning. Detta innebär att Patent- och marknadsdomstolens domslut ska fastställas.

Överklagande

Det saknas skäl att göra undantag från huvudregeln att Patent- och marknadsöverdomstolens domar inte får överklagas (se 1 kap. 3 § tredje stycket lagen om patent- och marknadsdomstolar). Denna dom får därför inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Ulrika Beergrehn, Ingeborg Simonsson, referent, och Mattias Pleiner.

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Patent- och marknadsdomstolen

DOM
2021-06-17
Meddelad i
Stockholm

Mål nr
PMT 19627-20

PARTER

Kärande
B.K.

Svarande
R.J.

SAKEN
Administrativ hävning av varumärkesregistrering

DOMSLUT

Patent- och marknadsdomstolen avslår B.K.s talan.

BAKGRUND

R.J. är registrerad innehavare av varumärket ERGE SMART SPORT med registreringsnummer 602910 (Varumärket). Varumärket registrerades den 29 juli 2019 för varor i klass 28 (sportartiklar och sportutrustning).

B.K. lämnade den 29 augusti 2020 in en ansökan om administrativ hävning av Varumärket till Patent- och registreringsverket (PRV). Efter att R.J. bestritt ansökan överlämnades målet till Patent- och marknadsdomstolen på B.K.s begäran.

YRKANDEN OCH INSTÄLLNING

B.K. har yrkat att Patent- och marknadsdomstolen ska häva registreringen av Varumärket.

R.J. har bestritt yrkandet.

GRUNDER M.M.

B.K.

Varumärket är förväxlingsbart med B.K.s varumärke ERGE som är inarbetat i Sverige och registrerat i Spanien och i USA för sportprodukter. B.K.s varumärke används bl.a. för sportprodukter inom tennis, padeltennis och golf. Varumärket ERGE har tidigare varit registrerat även i Sverige men varumärkes-rättigheten har inte förnyats varför det inte längre är registrerat i Sverige. Varumärket ERGE är dock inarbetat i Sverige och användes av B.K. i Sverige och i utlandet både innan och efter tidpunkten för R.J.s registrering av Varumärket. Detta har R.J. varit medveten om när han ansökte om registreringen av Varumärket. Den revers/skuldebrev samt avbetalningsplan som R.J. hänvisar till är ogiltiga.

Därmed är också vad som står där om rätten till varumärket Erge Smart Sport inte giltig. R.J. visste om även detta när han ansökte om Varumärket. R.J.s syfte har hela tiden varit att tillskansa sig B.K.s varumärke bl.a. för att sedan kunna sälja det. R.J. har därmed varit i ond tro vid registreringen av Varumärket.

Det är riktigt att R.J. har lånat ut pengar till honom. Lånet var dock inte ställt till B.K. personligen utan till hans bolag ERGE SMART PADEL S.L. (Ergebolaget). Pengarna betalades från R.J.s spanska bankkonto till Ergebolagets konto. Den revers/skuldebrev som parterna undertecknade var enbart ett kvitto mellan två kompisar. Handlingen är därför inte giltig mellan parterna.

Reversen är dessutom ogiltig med hänsyn till hur det har tillkommit. Reversen tillkom genom att R.J. först erbjöd sig att köpa B.K.s varumärke ERGE med alla produkter för 10 000 euro. B.K. tackade nej men erbjöd i stället R.J. att han kunde få köpa in sig med fem procent i Ergebolaget till en kostnad om 10 000 euro. R.J. uppgav att han inte hade pengar att investera utan istället kunde tänka sig att utge ett personligt lån, vilket B.K. avböjde. Det slutade med att R.J. ändå förde över 10 000 euro till Ergebolagets konto. Därefter presenterade R.J. reversen med 60 procentig ränta. Under denna period hade B.K. ett försämrat hälsotillstånd. B.K. hade vid tidpunkten för ingåendet av avtalet också en signifikant skuld till en kinesisk tillverkare som han var tvungen att reglera, vilket R.J. kände till. I samband med reverensens tillkomst har R.J. därmed utnyttjat det faktum att B.K. befunnit sig under en pressad situation och att han haft ett försämrat hälsotillstånd.

Reversen är vidare ogiltig dels med hänsyn till att handlingen är upprättad i Spanien mellan två svenska medborgare och utan notarius publicus – vilket inte uppfyller formkraven enligt spansk lag, dels med hänsyn till att den avtalade räntan är en ockerränta och då återbetalningen skulle ske med svarta pengar i form av produkter

m.m. i motsvarande värde.

Även avbetalningsplanen är ogiltig. B.K. fick genom sin finska kompanjon ett utkast till avbetalningsplan presenterat för sig av R.J.s ombud. B.K. uppfattade det som att avbetalningsplanen utgjorde underlag för fortsatt förhandling. Det som framgår av avbetalningsplanen är B.K.s signatur. Anledningen till att B.K. satte sin signatur på avbetalningsplanen var för att bekräfta för sin finska kompanjon att kompanjonen hade hans tillstånd att förhandla med R.J.s ombud för B.K.s räkning. B.K. har alltså inte undertecknat avbetalningsplanen, vilken därmed inte är gällande. B.K. och hans finska kompanjon har hela tiden framhållit att B.K. avser att reglera skulden genom att erlægga betalning i form av varor.

Slutligen har B.K. dessutom för tre år sedan levererat 40 Erge padelracketar (värde 100 euro/styck, totalt 4 000 euro) och två golfbagar med 14 Erge golfträklubbor och 2 putters till ett totalt säljvärde om 2 500 euro. Det finns ytterligare fem Erge golfbagar (värde 6 250 euro) på Erge-bolagets kontor. Totalt har R.J. alltså kunnat få varor till ett värde överstigande lånet på 10 000 euro. B.K. har därmed påbörjat att betala av skulden i enlighet med avbetalningsplanen genom att erlægga betalning i form av varor. R.J. har dock inte godtagit denna betalning och det stämmer att skulden inte var slutligt reglerad när R.J. ansökte om registrering av Varumärket.

B.K. bestrider att R.J. uppmanade honom att föra över rättigheterna till B.K.s varumärke på R.J. om han inte betalade tillbaka lånet. B.K. och R.J. har inte haft någon som helst kontakt innan R.J.s varumärkesansökan.

Mot denna bakgrund har R.J. agerat i ond tro när han ansökte om registrering av Varumärket.

R.J.

Det är riktigt att R.J. kände till att B.K., både innan och efter R.J.s registrering av Varumärket, använde varumärket ERGE såväl i Sverige som i utlandet, t.ex. Spanien och USA. Han har dock inte handlat i ond tro när han ansökte om registreringen av Varumärket.

R.J. har lånat ut pengar till B.K. personligen. I samband med detta skrev de år 2017 en revers/ett skuldebrev. Av reversen framgår att i det fall lånet inte var till fullo återbetalt senast på förfalldatumet den 15 mars 2018 skulle långivaren (d.v.s. R.J.) erhålla en option att inköpa alla rättigheter, över hela världen, avseende varumärket Erge Smart Sport. Enligt reversen framgår alltså att om skulden inte är till fullo betald per förfalldatumet äger R.J. rätt att ta i anspråk optionen. Då B.K. varken hade återbetalt hela skulden på förfalldatumet, vid tidpunkten för registreringen och inte heller än idag, ägde R.J. rätt att ansöka om registrering av Varumärket i Sverige. Med hänsyn till att R.J. ansökte om registrering av Varumärket med utgångspunkt i hans rättighet till optionen enligt reversen, agerade han inte i ond tro i samband med registreringen. R.J. har inte haft något annat syfte med varumärkesansökan.

Det ursprungliga lånet var på 10 000 euro inklusive viss ränta. Enligt reversen skulle lånet vara avbetalat senast den 15 mars 2018. Lånet var inte avbetalat vid den avtalade tidpunkten och den 6 februari 2019 upprättade R.J. och B.K. en ny avbetalningsplan för skulden, som per den 15 mars 2018 uppgick till totalt 16 000 euro. Avbetalningsplanen hänvisade tillbaka till reversen och alltså till optionen.

Det bestrids att reversen skulle vara ogiltigt på grund av att han skulle påtvingat avtalet på B.K. med anledning av att B.K. befunnit sig i en pressad situation eller att denne inte skulle förstått vad det innebar p.g.a. sjukdom, försämrat hälsotillstånd eller annan oförmåga att förstå innebörden av reversen. R.J. hade aldrig skrivit på reversen om han samtidigt förstod att den var ogiltig.

R.J. bestrider vidare att reversen är ogiltig med anledning av att handlingen inte uppfyller krav enligt spansk rätt.

Lånet har inte återbetalats i enlighet med reversen eller den avbetalningsplan som de kom överens om 2019. Skulden var inte reglerad vid tidpunkten för registreringen av Varumärket och är fortfarande inte reglerad. Efter att avbetalningsplanen upprättades i februari 2019 har B.K. vid ett tillfälle gjort en avbetalning på skulden genom betalning i form av varor. Av reversen framgår inte att betalning i form av varor utgör en betalningsform som parterna kommit överens om och utgör därmed inte heller en del av reversens innehåll. B.K. har inte vid något tillfälle återbetalat skulden genom penningmedel. R.J. har uppmanat B.K. att överföra samtliga rättigheter till varumärket Erge Smart Sport på honom. R.J. har därefter ansökt om registreringen av Varumärket. I tron om att registreringen är giltig har R.J. redan investerat ytterligare pengar i Varumärket. En hävning av Varumärket skulle således innebära stora kostnader för R.J.

BEVISNING

Parterna har åberopat skriftlig bevisning.

DOMSKÄL

Inledning

Målet gäller frågan om registreringen av Varumärket ska hävas på grund av att R.J. var i ond tro när han ansökte om Varumärket.

Domstolen har med stöd av 3 kap. 1 § lagen (2016:188) om patent- och marknadsdomstolar och 42 kap. 18 § första stycket 5 rättegångsbalken avgjort målet utan huvudförhandling.

Rättsliga utgångspunkter

Enligt 3 kap. 1 § första stycket varumärkeslagen (2018:1877) får registreringen av ett varumärke hävas om märket har registrerats i strid mot lagen och registreringen fortfarande strider mot lagen. Av 2 kap. 8 § första stycket 4 varumärkeslagen följer vidare att ett varumärke inte får registreras om det kan förväxlas med ett kännetecken som användes av någon annan vid tidpunkten för ansökan och som fortfarande används, om sökanden var i ond tro vid tidpunkten för ansökan.

Bestämmelsen i 2 kap. 8 § första stycket 4 varumärkeslagen fick sin nuvarande utformning i samband med 2010 års varumärkeslag och bygger på artikel 4.4 g jämfört med artikel 3.2 d i det numera upphävda varumärkesdirektivet från 2008. I 2015 års varumärkesdirektiv (Europaparlamentets och rådets direktiv 2015/2436/EU av den 16 december 2015 för tillnärmning av medlemsstaternas varumärkeslagstiftning) regleras ond tro i artikel 4.2.

Bestämmelsen i artikel 4.2 varumärkesdirektivet motsvarar artikel 59.1 b) varumärkesförordningen (Europaparlamentets och rådets förordning [EU] 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken). EU-domstolen har uttalat att begreppet ond tro ska tolkas på samma sätt vid tillämpningen av direktivet som förordningen (se EU-domstolens dom den 27 juni 2013 i mål C-320/12, Malaysia Dairy Industries, EU:C:2013:435, punkt 35).

Begreppet ond tro har varken definierats i varumärkesdirektivet eller varumärkesförordningen. EU-domstolen har funnit att begreppet ond tro är ett självständigt unionsrättsligt begrepp som ska tolkas enhetligt, vars innebörd och tillämpningsområde ska bestämmas med hänsyn till det sammanhang i vilket den ifrågavarande

bestämmelsen förekommer och det mål som eftersträvas därmed (se Malaysia Dairy Industries, punkterna 25–29). Medan begreppet ond tro i enlighet med dess betydelse i vanligt språkbruk förutsätter att det föreligger en ohederlig inställning eller avsikt, ska detta begrepp dessutom tolkas mot bakgrund av det sammanhang i vilket varumärkesrätten tillämpas, vilket är affärslivet (se EU-domstolens dom den 12 september 2019 i mål C-104/18 P, Koton, EU:C:2019:724, punkt 45).

Vid prövningen av om sökanden var i ond tro ska det göras en helhetsbedömning mot bakgrund av samtliga relevanta omständigheter i det enskilda fallet som förelegat vid den tidpunkt då ansökan gavs in. Bland annat ska hänsyn tas till att sökanden har känt till annans användning av ett förväxlingsbart kännetecken. Men detta är inte tillräckligt för att konstituera ond tro. Även sökandens avsikt vid ansökan ska beaktas varvid sökandens avsikt är en subjektiv omständighet som ska fastställas mot bakgrund av de objektiva omständigheterna i det enskilda fallet. Avsikten att hindra en tredje man från att saluföra en vara kan i vissa fall vara en indikation på att sökanden varit i ond tro. (Se Malaysia Dairy Industries, punkt 36 och EU-domstols dom den 11 juni 2009 i mål C-529/07, Chokoladenfabriken Lindt & Sprüngli AG, EU:C:2009:361, punkterna 37–43.)

Ytterligare omständigheter som kan beaktas vid bedömningen om ond tro är bl.a. händelsernas kronologi, graden av rättsligt skydd för tredje mans kännetecken, om ett visst handlande upprepas och de affärsmässiga övervägandena som legat bakom registreringen (se EU-domstolens dom den 3 juni 2010 i mål C-569/08, Internetportal und Marketing GmbH, EU:C:2010:311, punkterna 42–52 och Tribunalens dom den 8 maj 2014 i mål T-327/12, Simca Europé Ltd, EU:T:2014:240, punkt 40).

EU-domstolen har i två senare avgöranden klargjort att ond tro också kan föreligga i mer generella situationer, till exempel då sökanden ansöker om registrering i strid med varumärkessystemets bakomliggande syften (se Koton och EU-domstolens dom den 29 januari 2020 i mål C-371/18; Sky m.fl., EU:C:2020:45). Begreppet ond tro har

alltså kommit att tolkas förhållandevis brett. Tillämpningsområdet får anses ha utvidgats i förhållande till vad som framgått av tidigare praxis.

Domstolens bedömning

Det är ostridigt i målet att det föreligger en förväxlingsrisk mellan det av R.J. registrerade Varumärket och B.K.s varumärke. Det är vidare ostridigt att B.K. i Sverige och i utlandet använde sitt varumärke såväl innan som vid tidpunkten för R.J.s ansökan om registrering av Varumärket samt att B.K. fortfarande använder varumärket. Kraven vid tillämpning av 2 kap. 8 § första stycket 4 varumärkeslagen på att det dels ska föreligga en risk för förväxling, dels användning är därmed uppfyllda.

Om R.J. under dessa förhållanden skulle bedömas ha ansökt om registrering av Varumärket i ond tro ska registreringen hävas. I annat fall ska registreringen bestå. Det är B.K. som har bevisbördan för att R.J. var i ond tro när R.J. gjorde ansökan (se EU-tribunalens dom den 14 februari 2012 i mål T-33/11, Peeters Landbouwmachines BV, EU:T:2012:77, punkt 17).

Som domstolen konstaterat ovan är det ostridigt att R.J. vid tiden för ansökan om registrering av Varumärket kände till att B.K. använde sitt varumärke såväl i Sverige som utomlands. Detta är dock inte tillräckligt för att R.J. ska bedömas vara i ond tro. Ond tro förutsätter också att R.J. hade en otillbörlig avsikt med varumärkesansökan.

Av utredningen i målet framgår följande. Under 2017 lånade R.J. ut pengar till B.K.. I samband med detta undertecknade parterna ett skuldebrev. Av skuldebrevet framgår att om lånet inte är till fullo återbetalt den 15 mars 2018 ska långivaren (dvs. R.J.) erhålla ”en option att inköpa alla rättigheter världen över avseende Erge Smart Sport”. Vidare framgår att om ”optionen nyttjas äger

långgivaren samtliga rättigheter för det aktuella varumärket och kan använda det helt enligt gottfinnande”. Lånet var inte till fullo betalt den 15 mars 2018 varför en ytterligare avbetalningsplan förhandlades fram mellan parterna under 2019. När R.J. ansökte om registreringen av Varumärket i augusti 2020 var lånet fort-farande inte återbetalat.

R.J. har uppgett att anledningen till att han ansökte om registreringen av Varumärket var för att B.K. inte hade betalat tillbaka lånet i enlighet med parternas överenskommelse. Enligt R.J. utnyttjade han därför den rätt till Varumärket som han uppfattade att han hade enligt optionen i skuldebrevet.

B.K. har gjort gällande att skuldebrevet och den efterföljande avbetalningsplanen är ogiltiga och därmed även den eventuella rätten till hans varumärke enligt optionen. Enligt B.K. visste R.J. om detta när han ansökte om Varumärket. B.K. har vidare hävdad att skulden hade kunnat vara reglerad vid tidpunkten för varumärkesansökan om R.J. hade godtagit återbetalning i form av varor i stället för pengar.

Enligt domstolen saknar det i sammanhanget betydelse om skuldebrevet och den efterföljande avbetalningsplanen vid en rättslig prövning skulle anses ogiltiga. Det som har betydelse är hur R.J. uppfattade parternas överenskommelse vid tidpunkten för ansökan om registrering av Varumärket och hans avsikt med varumärkesansökan.

Av utredningen i målet har inte framkommit något som tyder på att R.J., när han ansökte om registreringen av Varumärket, skulle ha varit av uppfattningen att skuldebrevet eller den efterföljande avbetalningsplanen kunde vara ogiltiga. Vidare har det inte framkommit något skäl att ifrågasätta R.J.s tolkning av optionen/säkerheten i skuldebrevet. Inte heller finns det något som talar för att R.J. haft någon annan avsikt med varumärkesansökan än att ta i anspråk den säkerhet som parterna avtalat om i händelse av att det lån som R.J. gett

B.K. inte återbetalades i rätt tid. Att lånet inte var återbetalat vid tidpunkten för ansökan är ostridigt.

R.J.s agerande får därmed anses ha skett inom ramen för den avtalsrelation som förelåg mellan parterna i syfte att tillvarata sin rätt till betalning och kan inte utgöra ett avsteg från vad som får anses normalt eller legitimt i en affärsrelation. Att B.K. erbjudit sig att reglera skulden på annat sätt än det som parterna kommit överens om påverkar inte bedömningen. Enligt domstolen kan R.J. därmed inte haft någon otillbörlig avsikt med varumärkesansökan. Någon utredning som visar att R.J. av annat skäl skulle ha varit i ond tro vid tidpunkten för ansökan om registreringen av Varumärket har inte lagts fram av B.K. Hans talan ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se [bilaga 1](#) (PMD-02)

Skriftligt överklagande, ställt till Patent- och marknadsöverdomstolen, ska ha kommit in till Patent- och marknadsdomstolen senast den 8 juli 2021. Prövningstillstånd krävs.

Josefin Park

Hur man överklagar

Dom i tvistemål, Patent- och marknadsdomstolen

PMD-02

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandet har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv Patent- och marknadsdomstolens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att Patent- och marknadsöverdomstolen ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövnings-tillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Det är inte säkert att du kan lägga fram nya bevis. Vill du göra det ska du förklara varför du inte lagt fram bevisen tidigare.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att motparten ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till Patent- och marknadsdomstolen. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Patent- och marknadsdomstolen kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Patent- och marknadsöverdomstolen.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även Patent- och marknadsöverdomstolen skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i Patent- och marknadsöverdomstolen

När överklagandet kommer in till Patent- och marknadsöverdomstolen tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Patent- och marknadsöverdomstolen ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att Patent- och marknadsdomstolen dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om Patent- och marknadsdomstolen har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rätts-tillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med Patent- och marknadsdomstolen om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.